

WYDZIAŁ MEDYCZNY

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku polskim: PSYCHOLOGIA KOMUNIKACJI Z PACJENTEM

Nazwa przedmiotu w języku angielskim: PSYCHOLOGY OF COMMUNICATION WITH THE PATIENT

Kierunek studiów (jeśli dotyczy): lekarski

Specjalność (jeśli dotyczy): n/d

Poziom i forma studiów: ~~I/II stopień~~ / jednolite studia magisterskie*, stacjonarna / ~~niestacjonarna*~~

Rodzaj przedmiotu: ~~obowiązkowy~~ / wybieralny / ~~ogólnouczelniany*~~

Kod przedmiotu:

Grupa kursów: TAK / NIE*

	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć zorganizowanych w Uczelni (ZZU)		30			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta (CNPS)		25			
Forma zaliczenia	Egzamin / zaliczenie na ocenę*	Egzamin / zaliczenie na ocenę*	Egzamin / zaliczenie na ocenę*	Egzamin / zaliczenie na ocenę*	Egzamin / zaliczenie na ocenę*
Dla grupy kursów zaznaczyć kurs końcowy (X)					
Liczba punktów ECTS		1			
w tym liczba punktów odpowiadająca zajęciom o charakterze praktycznym (P)		1,0			
w tym liczba punktów ECTS odpowiadająca zajęciom wymagającym bezpośredniego udziału nauczycieli lub innych osób prowadzących zajęcia (BU)		1,0			

*niepotrzebne skreślić

Forma ćwiczeń: audytoryjne 30h

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH

1. Posiada umiejętność zbierania ogólnego wywiadu lekarskiego
2. Posiada umiejętność pracy w grupie
3. Posiada umiejętność wyszukiwania informacji naukowych w czasopismach

CELE PRZEDMIOTU

1. Zdobyć wiedzę teoretycznej na temat psychologii komunikacji
2. Zdobyć elementów wiedzy praktycznej na temat psychologii komunikacji

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Z zakresu wiedzy absolwent zna i rozumie:

D.W2. pojęcia zdrowia i choroby, wpływ środowiska społecznego (rodzina, praca, relacje społeczne) oraz uwarunkowań społeczno-kulturowych (pochodzenie, status społeczny, wyznanie, narodowość i grupa etniczna) na stan zdrowia pacjenta;

D.W6. pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu;

D.W7. specyfikę i rolę komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów) i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią);

D.W11. rolę rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba);

D.W12. problemowe używanie substancji psychoaktywnych i uzależnienia od nich oraz uzależnienia behawioralne, metody przeprowadzania krótkich interwencji wobec osób używających problemowo substancji psychoaktywnych, mechanizmy powstawania uzależnień oraz cele i sposoby leczenia osób uzależnionych oraz skuteczne strategie profilaktyczne, zaburzenia psychosomatyczne występujące u osób będących w bliskiej relacji z osobą uzależnioną oraz sposoby postępowania terapeutycznego;

D.W16. prawa pacjenta oraz pojęcie dobra pacjenta;

Z zakresu umiejętności absolwent potrafi:

D.U1. psychofizyczny rozwój człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego;

D.U4. pojęcie stresu, w tym eustresu i dystresu, oraz wpływ stresu na etiopatogenezę i przebieg chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem;

D.U8. psychospołeczne konsekwencje choroby ostrej i przewlekłej u dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych;

D.U9. opisywać i krytycznie oceniać własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania;

D.U10. stosować adekwatnie do sytuacji pytania otwarte, zamknięte, parafrazę, klaryfikację, podsumowania wewnętrzne i końcowe, sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitację (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi);

D.U11. dostosować sposób komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego;

D.U12 rozpoznawać i analizować sytuacje trudne i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny;

D.U13. nawiązać z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontakt służący budowaniu właściwej relacji (np. Model 4 nawyków – 4 Habits Model: Zainwestuj w początek (Invest in the beginning), Wykaż empatię (Demonstrate empathy), Rozpoznaj perspektywę pacjenta (Elicit the patient's perspective), Zainwestuj w koniec (Invest in the end));

Z zakresu kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

K.1.1. nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;

K.1.2. kierowania się dobrem pacjenta;

K.1.3. przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta;

K.1.4. podejmowania działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;

K.1.5 dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;

K.1.6 propagowania zachowań prozdrowotnych;

K.1.7. korzystania z obiektywnych źródeł informacji;

K.1.8. formułowania wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji;

K.1.9. wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;

K.1.10. formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;

K.1.11. przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć - Ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw1	Zasady prawidłowego przeprowadzenia wywiadu lekarskiego	2
Ćw2	Taktyka rozmowy. Podstawowe interwencje i formy zadawania pytań. Jak wybrać optymalną formę rozmowy?	2
Ćw3	Psychologia werbalna i niewerbalna. Skuteczność przekazu. Bariery komunikacyjne.	2
Ćw4	Zachowanie niewerbalne jako źródło danych diagnostycznych. Sposoby reagowania i konstruktywnego wykorzystania zachowań niewerbalnych	4
Ćw5	Pacjent trudny i agresywny. Jak sobie poradzić	2
Ćw6	Niekorzystna diagnoza lub rokowania. Zasady komunikacji z pacjentem i jego bliskimi.	2
Ćw7	Psychoonkologia. Opieka psychologiczna nad Pacjentem i Jego bliskimi w trakcie leczenia	2
Ćw8	Dziecko jako pacjent. Elementy psychologii rozwojowej. Rozmowa i zasady postępowania z pacjentem-dzieckiem. Rozmowa z rodzicami	2
Ćw9	Trudne decyzje diagnostyczno-zabiegowe. Jak odłożyć na bok emocje i przesunąć je w czasie. Stres i emocje w procesie komunikacji	2
Ćw10	Śmierć Twojego Pacjenta. Jak sobie z tym poradzić?	2
Ćw11	Syndrom wypalenia zawodowego. Pacjent obcojęzyczny	2

Ćw12	Stres w życiu lekarza. Jak go nie przynosić do domu? Jak nauczyć najbliższych życia z lekarzem?	2
Ćw13	Roszczenia pacjenta. Rola mediacji. Lekarz w prokuraturze i na sali sądowej	2
Ćw14	Zaliczenie przedmiotu	2
	Suma godzin	30

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 prezentacje multimedialne

N2 seminarium

N3 analiza przypadku

N4 pokazy filmowe i/lub elementy warsztatów przy użyciu kamery

OCENA OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Oceny (F – formująca (w trakcie semestru), P – podsumowująca (na koniec semestru))	Numer efektu uczenia się	Sposób oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F1	D.W2, D.W6, D.W7, D.W11, D.W12, D.W16, D.U1, D.U4, D.U8, D.U9, D.U10, D.U11, D.U12, D.U13, K.1.1, K.1.2, K.1.3, K.1.4, K.1.7, K.1.8, K.1.9, K.1.5, K.1.6, K.1.10, K.1.11,	Kolokwium zaliczeniowe
P = F1		

LITERATURA PODSTAWOWA I UZUPEŁNIAJĄCA

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Zimbardo P. (2002). Psychologia i życie. Wydawnictwo PWN lub wydania późniejsze

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

2. Pease Allan, Pease Barbara (2007). Mowa ciała. Wydawnictwo Rebis lub wydania późniejsze
3. Duchańska A. (2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Wydawnictwa akademickie i profesjonalne.

Opiekun przedmiotu: mgr Maciej Andryszczak, MBA; e-mail: t.u.m@interia.pl